

Aandachtspunten van het nieuwe Kiesstelsel ++ Harry Kerkhof, 19 februari 2018.

Het Nieuwe Kiesstelsel +Referenda en Hiërarchisch Model van Verantwoordelijkheid en Mandatering vormen samen één afgerond geheel zonder losse open einden. Het moet in zijn geheel worden aanvaard, of (voorlopig) worden afgewezen; compromissen zijn feitelijk niet mogelijk.

Maar toch zijn er belangrijke en kenmerkende details en aandachtspunten, waarover gediscussieerd en besloten kan worden, zonder dat het concept/essentie/werking ervan wordt aangetast, zoals:

A. = Eisen en/of voorwaarden waaraan potentiële kandidaten moeten voldoen.

1. Kandidaten moeten de Nederlandse nationaliteit hebben.

Deze eis/voorwaarde moet worden gezien tegen de achtergrond, dat niet alleen het stelsel/de macht van de politieke partijen ten einde is, maar dat ook het wereldwijde/globale neoliberalisme/het imperialisme/kapitalisme zijn grenzen (Klimaat, Natuur, Milieu, armoede, overbevolking, rampen, oorlogen, enz.) heeft bereikt en onvermijdelijk ook uiteen zal vallen.

Prof dr. Jan luiten van Zanden (univ. Utrecht) voorziet eveneens, dat er in 2017 een ommekeer van globalisering naar een 'ieder-voor-zich' te zien zal zijn. Landen keren zich ook nu al van elkaar af!

Dit valt samen met, c.q. heeft tot gevolg: een onstuitbare **opleving van het Nationalisme**.

Het verschil met mij is, dat hij dit zorgelijk vindt (hij laat bijvoorbeeld de **ecologische component** geheel buiten beschouwing) en ik het juist een hoopvolle ontwikkeling vind.

Toch stelt ook Van Zanden, dat bij een groot deel van de bevolking het geloof, dat langs de weg van het **Neoliberalisme** de welvaart, werkgelegenheid, enz. zullen worden verbeterd, weg is. En ook vindt hij, dat Europa te lang een voertuig is geweest van neoliberaal beleid en slechts een instrument is geweest, om marktwerking te bevorderen. **Daar hebben de mensen langzamerhand genoeg van!** Ik meen, dat de wereld inderdaad zal worden opgesplitst in kleine soevereine/op zich zelf gerichte eenheden/Staten/Volken, die dan geheel zelfvoorzienend/autarkisch zullen zijn óp, c.q. gekrompen zijn náár een lager, ecologisch echt-duurzaam (economisch) niveau (zie Brief, Wallage, **NB. 7.**).

Alles, dus ook het partijstelsel, het neoliberalisme, het globalisme, enz. doorloopt nu eenmaal de cyclus van: Ontstaan-opkomst-bloei-neergang en einde!!

Om dit ecologisch hogere en economisch lagere autarkische niveau (ook in Nederland) te bereiken en te handhaven, is een hechte onderlinge solidariteit tussen de Burgers en een groot/overtuigend 'nationaal gevoel' (met name bij parlementariërs) een absolute noodzaak.

2. De 'geloofsbrieven' en/of 'actieprogramma's', die de kandidaten moeten overleggen, moeten worden gezien/getoetst tegen de achtergrond van onder andere de in A. 1. geschetste eisen, ontwikkelingen en zo mogelijk ook op ideologische- en democratische motieven/ ideeën/ overtuigingen, enz. worden getoetst.

3. Het aantal van 5.000 ondertekende steunbetuigingen, dat moeten worden overlegd, alsmede de 10.000 euro, die kandidaten in de verkiezings-pot moeten storten, zijn willekeurig / discutabel.

Er moet nader worden bepaald, hoe hoog deze aantallen en bedragen moeten zijn, om een 'redelijke drempel' te vormen. De 'haalbaarheid' moet met name worden gezien in het licht van de ruimere huidige digitale mogelijkheden en de steeds diepere kloof tussen arm en rijk, die mensen uitsluit.

Kandidaten uit alle "klassen" moeten zich kunnen kandideren, c.q. moeten in het Parlement als Volksvertegenwoordiger aanwezig kunnen zijn.

4. Alle kandidaten moeten bereid zijn, om daadwerkelijk door de kiezers rechtstreeks persoonlijk te worden aangesproken op hun functioneren in het licht van de gedane verkiezingsbeloften. Dus moeten zij hun e-mailadres en telefoonnummer openbaar maken, of het contact laten lopen via het Parlement.

Nota bene: Misschien zijn er nog andere / betere selectie criteria/andere drempels te bedenken?

5. De in het Kiesstelsel ++ genoemde term: **“Zonder-last-of-ruggespraak”** is alleen van toepassing op degenen, die zich verkiesbaar stellen (zie punt A.); voor gekozenen kan daar geen sprake van zijn! Hij stamt nog uit de tijd, (die doorloopt tot heden), dat Kamerleden/“Elite”/“uitverkorenen” steeds verkondigden, dat zij met hun verkiezing géén **“last”** op zich hadden gekregen en ook nóóit **“ruggespraak”** met hun kiezers hoefden te houden, c.q. dat zij na hun verkiezing zich niets hoefden aan te trekken van degenen, die hen gekozen hadden, c.q. dat zij van de kiezers het universele-Recht/vrij-Mandaat zouden hebben gekregen, c.q. dat zij zich op feitelijk ondemocratische en dictatoriale wijze het **Recht/vrij-Mandaat** zouden hebben toegeëigend, om in volstrekte willekeur, eigenmachtig en naar hun eigen goeddunken, te mogen handelen. (Wallage noemt dit het **“democratisch tekort”**. Zie **brief aan Wallage**, 1^e., 2^e. en **NB.1**.)

6. **Kandidaten moeten ook voldoen aan de eisen**, zoals die aan de parlementsleden worden gesteld in het **Nieuwe Kiesstelsel ++**, onder punt A. (= Het partijstelsel wordt verlaten), en **“Overgang naar het Nieuwe Kiesstelsel ++**, punt 4.

Dit betekent, dat zij worden uitgesloten, als:

- a.) Zij Kabinetslid zijn, of dit korter dan twaalf (12) jaar geleden zijn geweest.
- b.) Zij tot 12 jaar binding, collusie, belangenverstrengeling, enz. met Kabinetsleden hebben, of hadden, of anders gezegd: Parlementsleden kunnen binnen een tijdsbestek van tenminste twaalf (12) jaar niet Kabinetsleden zijn/worden, en omgekeerd!!

Nota bene: Punt 1. van **“Overgang naar het nieuwe Kiesstelsel ++”** moet hierop worden aangepast.

B. = Verkiezingen.

1^e. De Kiezers mogen 20 kandidaten kiezen.

Dit aantal is discutabel; het kan zakken tot minimaal 15, of stijgen. De criteria hiervoor zijn o.a., dat het overzichtelijk blijft voor de kiezers; zij moeten de door hen gekozen kandidaten goed kunnen blijven volgen, om democratische controle/correctie/straf te kunnen uitoefenen.

Door daadwerkelijke controle, enz. blijven de parlementsleden scherp, c.q. ze voelen dan steeds de druk en zullen dan minder geneigd zijn, om eigenmachtig te handelen.

NB. Minder dan 15 stemmen kan de democratische bedoelingen van het nieuwe stelsel aantasten.

2^e. Gang van zaken bij de verkiezingen.

Net als altijd krijgen de kiezers een ‘stemkaart’, waarmee ze kunnen stemmen.

Ook krijgen ze een ‘kieslijst’, met daarop de namen en nummers van alle kandidaten.

3^e. Gang van zaken op het ‘stembureau’.

Gelet op het te verwachten grote aantal kandidaten en uit te brengen stemmen, is het noodzakelijk, dat er gestemd wordt met **“stemcomputers”**.

De kiezer meldt zich met de ‘stemkaart’ op het stembureau, legitimeert zich en stopt de stemkaart in de “stemcomputer”, die hem/haar registreert.

De stemcomputer toont op een scherm hoévél en wélke kandidaten gekozen zijn. Hij waarschuwt, wanneer het aantal van 20 stemmen is uitgebracht/ingetoetst; de kiezer krijgt dan de gelegenheid, om des gewenst de lijst te veranderen.

Als alles in orde is, dan drukt de kiezer op de knop “OK”.

De computer geeft dan de ongeldig gemaakte ‘stemkaart’ terug en geeft ook een lijst met daarop de namen en nummers van de kandidaten, die hij/zij heeft gekozen.

De kiezer heeft dan een lijst met door hem/haar gekozen kandidaten en kan die nu actief volgen.

C. = Gang van zaken in het Parlement.

Als de 150 gekozen parlementsleden in het Parlement vergaderen, dan hebben zij tenminste nodig:

1^e. Een **team** van onafhankelijke/onpartijdige/neutrale **voorzitters, vicevoorzitters en secretarissen.**

Omdat optimale onafhankelijkheid/onpartijdigheid/neutraliteit vereist zijn, en de parlementsleden allemaal 'gelijk', maar 'partijdig' zijn, kunnen de voorzitter c.s. niet uit hun midden gekozen worden. Er zal een sollicitatieprocedure moet komen. Sollicitanten voor de verschillende functies zullen moeten worden gescreeend op o.a. bovenstaande punten en op geschiktheid worden beoordeeld door de parlementsleden/het Parlement. Sollicitanten kunnen met een gewone meerderheid van stemmen worden gekozen/benoemd, voor een nader te bepalen periode/termijn. Eén jaar lijkt logisch. Er kan nader worden bepaald, óf en hoe váák herbenoeming mogelijk/gewenst is.

2e. Een groot computerscherm, waarop in willekeurige volgorde (= er mag geen correlatie zijn met het aantal stemmen, dat zij hebben vergaard) alle 150 namen en nummers van de parlementsleden zijn weergegeven; ze corresponderen met de **namen en nummers** van de kieslijst. Op het scherm wordt bij stemming/debat weergegeven: welk onderwerp/welke discussie het betreft en hoe de parlementsleden hebben gestemd; wie vóór en wie tégen stemden en wie zich heeft onthouden. Ook wordt weergegeven, welke parlementsleden afwezig waren wegens ziekte, enz. De kiezers kunnen zó de door hen gekozen parlementsleden op TV, of computer rechtstreeks volgen.

3e. Het **Parlementsgebouw** mag niet meer toegankelijk zijn voor lobbyisten, demonstranten, of andere "storende" personen. Natuurlijk mag 'een ieder' "stil" plaatsnemen op de publieke tribune. De parlementsleden moeten ongestoord hun werk kunnen doen en hun standpunten/stemgedrag rustig kunnen bepalen. Lobbyisten, demonstranten en/of mensen die kritiek hebben op wat er gebeurt, kunnen "buiten" hun mening kenbaar maken en/of ook via de (sociale) media.

4^e. In de '**Agenda**', die door de voorzitter wordt vastgesteld, moet tijd en ruimte worden ingeruimd voor het opstellen van de '**Regeeropdrachten**' voor de komende periode. De voorzitter (haar/zijn 'team') moet dit opstellen organiseren in het eerste jaar van de zittingsperiode. In het 2^e. jaar kan dan het Volk worden geïnformeerd over de verschillende Regeeropdrachten. **Nota bene:** Niet alleen de media, maar ook en vooral is het Parlement verplicht, om het Volk en deugdelijk en feitelijk juist en "neutraal" te informeren.

5^e. De **looptijd** van een '**Regeer-opdracht**' moet worden **verkort tot twee jaar**. Hij loopt dan gelijk met de periode waarin de volksvertegenwoordigers in functie zijn, c.q. gelijk met de tweejaarlijkse parlementsverkiezingen; Dan kan beter worden ingespeeld op ontwikkelingen in de samenleving.

6^e. De voorzitter moet, gezien de situatie/bij 'stemming', op dát moment, besluiten/bepalen, of er een ("Raad vragend") **Referendum** moet komen over het betreffende onderwerp. **Referenda** mogen natuurlijk ook door het Volk worden aangevraagd; het kan dan een "Adviserend" referendum", of een "Raadgevend" referendum" heten. Regels moeten daarvoor worden opgesteld.

D. = Hiërarchisch Model:

Anders dan kan worden gedacht, vallen de **Rechterlijke Macht**, het **OM, Justitie, (geheime) Politie, AIVD, MIVD, enz.** onder het Gezag/de Verantwoordelijkheid van het Parlement/minister van Justitie. De leden en ambtenaren van deze Diensten (ook rechters, raadsheren, enz.) zijn dus ook gewone ambtenaren, wiens plaats op de hiërarchische ladder duidelijk is bepaald/vastgelegd. Zie ook **punt G**. Zij moeten derhalve in de voor hun functie voorgeschreven **neutraliteit/onpartijdigheid** de hen opgedragen taken, **ten dienste van álle Burgers**, uitvoeren.

Nota bene: Neutraliteit/onpartijdigheid betekent, dat ambtenaren geen uiterlijke (ken)tekenen mogen dragen/tonen, die de indruk van partijdigheid/vooringenomenheid bij de Burgers zouden kunnen wekken, c.q. strijdig zouden kunnen zijn met deze neutraliteit/onpartijdigheid. Dus geen kruisjes, geen keppeltjes, geen partij kenmerken, geen hoofddoeken, enz.

E. = Positie van de Koning(in) en de leden van het Koninklijk Huis.

Gelijk met de invoering van het nieuwe Kiesstelsel + Referenda en het Hiërarchisch Model van Verantwoordelijkheid en Mandatering, moet de Koning(in) van alle politieke, staatkundige, enz. Macht worden ontdaan. Hij/zij is dan uitsluitend een neutraal Staatshoofd en heeft dan slechts een ceremoniële, representatieve functie: linten doorknippen, afleggen van staatsbezoeken, opening van het nieuwe parlementaire jaar(= Prinsjesdag), zich met persoonlijke boodschappen, toespraken, enz. richten tot het Volk; kortom hij/zij moet een samenbindende “factor” zijn, die boven het Volk staat. Hij/zij, en de leden van het Koninklijk Huis, mogen dan dus niet meer handelsdelegaties leiden, en/of handels-promotie bezoeken afleggen, noch op enigerlei andere wijze politiek of economisch “geladen” boodschappen/uitspraken doen, die in strijd zijn met de neutraliteit, die deze ceremoniële representatieve functie vereist.

De Koning(in) en de leden van het Koninklijk Huis vallen niet meer onder de verantwoordelijkheid van de Minister, maar rechtstreeks onder het Parlement. Dat betekent, dat de leden van een nieuw Kabinet niet meer door de Koning worden beëdigd, maar dat de Ministers in en door het Parlement worden benoemd en geïnstalleerd.

F. = Positie van de leden van het Kabinet.

Alle leden van het Kabinet (= Ministers, inclusief Minister-President) zijn huns gelijken en zijn gewone ambtenaren/bestuurders, die door het Parlement in hun specifieke functies/taken zijn benoemd. Zij moeten leiding geven aan de ambtenaren van hun Ministerie/Departement, die de taken moeten uitvoeren, die hen met de door het Volk gekozen Regeeropdracht door het Parlement zijn opgelegd. Voorts moeten zij contacten onderhouden met andere Ministers en met Ministers, machthebbers, bestuurders, enz. in het buitenland.

Tenslotte moeten zij aan/in het Parlement verantwoording afleggen over het functioneren van zichzelf en hun Ministerie met betrekking tot de uitvoering van de hem/haar/hen opgelegde taken.

G. = Positie van de ambtenaren van de Ministeries, Provincies, Gemeenten, enz.

Deze ambtenaren staan op de Hiërarchische-ladder onder de Ministers van hun resp. Ministeries, Gedeputeerden, Wethouders, enz. Zij hebben derhalve een Mandaat gekregen van de Ministers, enz. en zijn aan hen Verantwoording verschuldigd met betrekking tot de uitvoering van hun Mandaat. Zie ook onder punt **D. = Hiërarchisch Model**.

H. = Beïnvloeding/ondermijning via (digitale/sociale) media (= “nep-nieuws”)

De angst voor beïnvloeding/ondermijning van de Politiek en/of Verkiezingen is ongegrond!!

In het Nieuwe Kiesstelsel ++ is de politieke macht gelijkelijk verdeeld over de 150 Parlementsleden, die ieder slechts één (1) stem hebben.

Beïnvloeding (promoten, in diskrediet brengen, verdacht maken, enz.) gericht op één, of enkele personen, die bij verkiezing een bepalende macht zou kunnen verkrijgen, of verliezen, is niet meer mogelijk/zinvol door deze ‘collectiviteit’. Als een kandidaat niet zou worden gekozen, dan komt er gewoon een andere kandidaat, die als lid even veel/weinig macht, heeft en bij de uitoefening daarvan evenzo door de kiezers kan worden gecontroleerd, gecorrigeerd, gestraft.

I. = Democratisch tekort door EU en/of decentralisatie en/of private partijen.

Doordat alle democratische macht centraal komt te liggen bij het collectief van de 150 onafhankelijke parlementsleden, kan deze niet worden beïnvloed/overgenomen/bepaald door andere decentrale machten: EU, private partijen/bedrijven, provincies, gemeenten, waterschappen, lobbyisten, enz.

J. = Giften aan kandidaten kunnen de onafhankelijkheid aantasten en geven een ongelijk speelveld.

In de Overgang naar het nieuwe Kiesstelsel ++ in punt 1. heb ik geschreven:

“Een kandidaat kan dit geheel op eigen kracht doen, maar kan/mag ook worden ondersteund door een politieke partij, een sponsor, weldoener, vereniging, stichting, enz.”.

Deze passage moet worden aangepast:

Het aannemen van giften, subsidies en/of andere financiële ondersteuning kan namelijk de **onafhankelijkheid en representativiteit** van de kandidaat aantasten..

Bovendien ontstaat er dan **ongelijkheid tussen de kandidaten/vertegenwoordigers**, die in strijd is met de democratische beginselen, c.q. de kandidaten krijgen dan een **ongelijk “speelveld”**, waardoor hun onafhankelijkheid in gevaar kan komen.

Dit is **ondemocratisch**, omdat **iedereen “gelijk”** moet zijn, c.q. iedereen moet gelijke mogelijkheden/rechten en macht hebben. Kandidaten uit alle groeperingen/“klassen” moeten kunnen worden gekozen. Door giften, e.d. kan er een **bepalende “elite”** ontstaan.

Om dit te voorkomen, moet er een **Regeling** worden afgesproken, waarin grenzen worden gesteld aan de grootte en de “aard” van de giften, of aannemen van giften wordt verboden.

Nota Bene: Bij het opstellen van de Regeling moet rekening worden gehouden met de (nog discutabele) bepalingen, eisen en voorwaarden, waaraan Kandidaten moeten voldoen (= € 10.000 en 5.000 ondersteuningsverklaringen overleggen aan de Kiesraad).
Zie Nieuw Nederlands Kiesstelsel + Referenda, punt A. en Aandachtspunten van het Nieuwe Kiesstelsel ++, punt 3.

Aan de kandidaten zal hierover ‘transparantie’ moeten worden opgelegd/geëist. Dat houdt in, dat kandidaten ook hierop moeten worden onderzocht/gescreend (punt A. 2. hierboven). Kandidaten kunnen dan bij overtreding daarvoor worden gestraft, beboet en/of afgewezen.

H.J.A. kerkhof.